

õw m. 58, 11. märts 1966. a

«SUUDLE MIND, KATE»

«Eesti Teatendusest»

1948. aastal loodud muusikaline komöödia «Kiss me, Kate» on olnud üheks mängitava- maks ameerika musicalidest ja on nüüd jõudnud «Estonia» teatri vahendusel ka meile. Libretistid Samuel ja Bella Spewack (proosa tõlge V. Kivilolt, laulude tõlge E. Veta- maalt) on osavalt kasutanud Shakespeare'i komöödiat «Tõrkosa taltsutus», sidudes seda sama tüüki mängiva teatritrupi lavataguse eluga. Lavastaja Fred Graham (G. Ots) saa- dab Bianca osa täitjale Loe Lane'ile (H. Sal- lo) lilli, mis aga eksikombel satuvad Graha- mi endise naise — Katharina osa täitja Lilli Vanessi (S. Urb) kätte. Toimub nende mõ- ningane lähenemine, kuid peagi selgub ek- situs ja Lillil avaneb võimalus oma viha välja valada juba laaval, kus Graham mängib Petruchiot — kartmatut ja rahavajavat kosilast. Asi on nimelt selles, et Kate (Vanes- si — S. Urb) türanniseerib nii oma õde Bian- cat kui ka isa Baptistat (Trevor — H. Malms- ten). Kate'i kohutava iseloomu ja meestevih- kamise pärast ei õnnestu isal temale kosilasi leida ja ta on otsustanud Biancat enne mitte kellelegi anda, kui Kate on mehele pandud. Bianca austaja Lucentio — lavataguses elus Bill Galhoun (H. Vasar) kohtub Petruchioga ja, kuuldes viimase soovist abielluda üks- kõik missuguse, peasi et rikka naisega, viib ta sõbra Kate'i isa juurde. Saavutanud isagõ materialsetes asja- des kokkuleppe, hakkab Petruchio Kate'i taltsutama. Nii hakkab elu laaval ja lava taga jooksmas paralleelselt. Sel- les peituvaid võimalusi on lavastaja Sallo U. Väljaots oskuslikult ära kasutanud huvitavate, koomiliste situatsioonide ja kiiresti vahetuvate kontrastide loo- miseks. Samu võimalusi on hästi ära

Bianca (H. Sallo)

kasutanud ka kunstnik L. Roosa, luues vaimuka, ökonoomselt teatraalse, vär- virikka lavakujunduse. XVI sajandisse viiva «Tõrkosa talt- suture» põimumine kaasajaga näitab abiellumine, on tänapäeva Ameerikas jäänud samaks mis keskajal. Onne ja jõukuse saavutamiseks ei valita siin vahendeid — olgu see siis vargus, võlt-

simine või voodi. Sellise filosoofia üt- leb oma laulus otse välja endine kaba- reenäitleja Loe Lane. Eks ole Grahami tagamõtteks suhete taastamisel Vanessiga kasutada viimase peigmehe Harrison-Hovelli (E. Pärn) dollareid.

Kuulates «Suudle mind, Kate'i», ta- hab kõrv mitmeid tuttavaid meloo- diaid, mis on saanud populaarseks väl- jaspool musicali. Ilmselt kõneleb see helilooja Cole Porteri (1893—1964) an- dekusest, kes G. Gerschwini, J. Kerni, R. Frimli ja R. Rodgersi kõrval on tõesti viljakamaid ja eredamaid amee- rika komponiste populaarse muusika žanris. Ka C. Porter on muusika loo- mise juures lähtunud kahest plaanist, kahest ajastust. Paremini on õnnestu- nud kaasaegsete tegelaste lüürilise lii- ni muusikaline lahendus, kust pärine- vadki lööklauludeks muutunud meloo- diaid. Et tükkis on ka palju vähemere- dat muusikat, siis on teater teinud õigesti seda kärpides. Algselt pärineb orkestratsioon tuntud orkestreerijalt R. Bennetilt, meil V. Fedotovilt. Tuleb kiita «Estonia» orkestrit ja dirigent E. Klasi küllaltki paimdliku, täpse ja nüansirikka musitseerimise eest. Or- kester ei katnud soliste (kui see kõik ka reatendustel nii jääks!). Vokaalses osas kõige rohkem naudingut (ka män- guga) pakkus G. Ots (Fred Graham — Petruchio). Rõõmu valmistas H. Sallo (Loe Lane — Bianca) nooruslik tempe- ramentne osatäitmine ja musikaalne, žanripärane laulmismaneer. Oma või- meid näitasid nii S. Urb kuulsusega

harjunud Lilli Vanessina ja kätatseva Kate'ina, H. Vasar mängukirest veksl- võltsijaks saanud Bill Galhounina. Meeldejäävad olid E. Pärna mr. Har- rison-Hovell — ameerikalikult aega arvestav rahamees, H. Otto ja A. Aas- ma gangsterid, H. Malmsteni Trevor ja V. Peetri inspiisient.

Kui rääkida puudustest, siis olulise- mate juured peituvad algmaterjalis. Nimelt on teine vaatus esimesest suh- teliselt tunduvalt nõrgem. Seda muljet süvendab nähtavasti liiga lihtsalt ja kiiresti saabu lõpp. Ka muusika ei aita siin punkti panemisel eriti kaasa.

N. Ulanova tantsuseaded, mis olude sunnil sündisid lühikese aja jooksul, ei ole veel päris küpsed ja viimistletud. H. Sallo laulupartiidest oli kohti, mis kippusid madalaks jääma. Võib-olla annab H. Sallo Bianca osas mõndagi veel teravdada, nagu näiteks steeni, kus õe poolt piinatud leebe Bianca ise jonnakaks muutub.

Kokkuvõtteks olgu, et tükk jookseb hoogsalt, puhtalt, misantseenid ja muu- sikalised numbrid on seatud hea žanri- tunnetusega ja loovad meeleoluka teatriõhtu. Võib öelda, et «Suudle mind, Kate'i» loojad on ära teinud tule- musrikka töö ja lavastust tuleb lugeda «Estonia» teatri saavutuste hulka.

A. OIT

Petruchio (Georg Ots) laulab Katharina- le (Silvia Urb) serenaadi.

